

společně dále provozované, vyžadují nezbytně, by po zániku provozovacího oprávnění Vlasty S-ové byly nově upraveny. Úpravy bude třeba zejména v tom směru, zda a jak má obchodní jmění dosud společné a nerozdělené býti mezi bývalé společníky rozděleno nebo čeho se má Vlastě S-ové dostat za to, ponechá-li je na dále v podniku provozovaném již jen na účet nezletilého bratra. Při tom ovšem nebude lze pro těsné životní společenství zúčastněných sourozenců, pominouti řešení otázky, jak mají vyúčtována býti vydání na osobní potřeby každého z nich a na domácnost, pokud bude společná a z podstatné části zastávána snad Vlastou S-ovou. Pro úpravu těchto poměrů nelze toho času, pokud tu není přesného návrhu poručníkovy a vyjádření nebo vlastního návrhu Vlasty S-ové, dáti určité směrnice. Avšak při opatřeních poručenského soudu o nich, jak jsou učiněna ve zrušené části jeho usnesení, nelze setrvati. Nezbyvalo proto, než napadené rozhodnutí obou nižších soudů zrušiti a prvému soudu naříditi nové rozhodnutí, založené na důkladném projednání věci.

Čís. 9276.

Domáháno-li se na rukojmím zaplacení dluhu s úroky a s útratami vymáhání pohledávky proti hlavnímu dlužníku, nejsou úrokové a útratové nároky vedlejšími náklady ve smyslu § 54, druhý odstavec j. n., nýbrž součástí jistiny.

(Rozh. ze dne 14. října 1929, R I 608/29.)

Žalující družstvo domáhalo se na žalovaných zaplacení zažalovaného obnosu 4.609 Kč 72 h se 6% úroky od 12. května 1925 a útratami 337 Kč 20 h., 99 Kč 36 h a 57 Kč 60 h, opírajíc žalobní nárok o to, že se žalovaní za svou dceru Annu N-ovou žalující straně zaručili za zaplacení veškerého jí odebraného zboží, za něž Anna N-ová zůstala žalující straně dlužna 4.609 Kč 42 h a byla také, byvši žalující stranou na zaplacení toho obnosu žalována, pravoplatným rozsudkem soudu první stolice ze dne 11. září 1928 k zaplacení se 6% úroky od 12. května 1926 a s útratami sporu 377 Kč 20 h odsouzena, nic však nezaplatila a též exekuce proti ní zůstala bezvýslednou a žalující straně vzešly vedením exekuce další přisouzené útraty 99 Kč 36 h a 57 Kč 60 h. Žalobu, danou na okresním soudě, soud první stolice k námitce věcné nepříslušnosti odmítl. D ů v o d y: Žalovaná strana vznesla včas námitku věcné nepříslušnosti dovolaného soudu, tvrdíc, že části jako útraty zažalované, jsou žalovány jako kapitál, který tedy přesahuje 5.000 Kč. Žalující strana naproti tomu jest náhledu, že částky zažalované jako »útraty« jsou příslušenstvím, nikoliv »kapitálem« a že proto zažalovaný peníz nepřevyšuje 5.000 Kč. Soud však tomu názoru přisvědčiti nemůže. Částky tyto, zažalované jako »útraty« jsou proti žalovaným zažalovány nikoliv jako útraty, aspoň ne co do skutečné povahy těchto pohledávek, nýbrž jménem náhrady za útraty, způsobené prý hlavní dluž-

nicí žalující straně. Proti žalovaným tedy tyto částky nemají povahu útrat, nýbrž náhrady za způsobené útraty, nejsou tedy v tomto sporu již příslušenstvím kapitálu zažalovaných 4.609 Kč 72 h, nýbrž v tomto sporu jsou jenom zkapitalisované příslušenství základního sporu. Poněvadž však podle § 55 j. n. jest více nároků, jichž se žalující strana domáhá v téže žalobě, čítati dohromady za účelem určení hodnoty předmětu sporu, přesahuje zde žalobní jistina 5.000 Kč a bylo proto námitce věcné nepřislusnosti vyhověti. R e k u r s n í s o u d zamítl námitku věcné nepřislusnosti. D ů v o d y: Jest patrné, že žalující strana zakládá žalobní nárok proti žalovaným jen na jejich závazku rukojemském a že se též zaplacení útrat domáhá jen jako příslušenství zažalované pohledávky 4.609 Kč 72 h, nikoliv jako samostatného nároku na náhradu škody za způsobené jí útraty. Vzhledem k tomu k útratám, kterých se žalující strana domáhá jen jako vedlejších nároků, při výpočtu hodnoty sporu se nepřihlíží (§ 54 druhý odstavec j. n.) a nelze útraty ty, které jsou současně s hlavní pohledávkou žalovány a na ní ve sporu též závislé, podle § 55 j. n. s hlavní pohledávkou sčítati. Tvoří proto ve sporu jeho hodnotu jen zažalovaná pohledávka hlavní 4.609 Kč 72 h a jest tudíž podle § 49 čís. 1 j. n. k projednání sporu věcně příslušným dovolaný soud.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalobkyně domáhá se z důvodů rukojemství na žalovaných zaplacení 4.609 Kč 72 h jakožto trhové ceny za zboží, za niž se žalobkyni zaručili a dále náhrady 6% úroků z jistiny od 12. května 1925, a útrat spojených s vymáháním pohledávky na přímé dlužníci, které jí byly už proti ní přisouzeny dílem ve sporu částkou 377 Kč 20 h, dílem v řízení exekučním částkami 99 Kč 36 h a 57 Kč 60 h. Tyto úroky a útraty nebyly žalobkyni přisouzeny proti žalovaným, nýbrž proti hlavní dlužníci a žalobkyně domáhá se jejich náhrady na žalovaných rovněž na základě jejich rukojemského závazku, — zda právem či neprávem bude řešeno teprve ve sporu. Pro otázku příslusnosti stačí, že se jich žalobkyně domáhá z téhož důvodu jako hlavní pohledávky na základě rukojemství, neboť pro zodpovězení otázky příslusnosti jsou rozhodné toliko údaje žaloby. Tyto náhradní nároky úrokové a útratové nelze však, jak správně odůvodňuje soud své stolice, ve smyslu § 54 druhý odstavec j. n. pokládati za nároky vedlejší; jsou to nároky již formalisované pravoplatnými soudními výroky, které tvoří jen početní základ pro jednotný nárok z poměru rukojemského, a proto nelze je v tomto sporu považovati za příslušenství jistiny 4.609 Kč 72 h, nýbrž za jednotně vymáhané kapitálové pohledávky, které přicházejí v úvahu při výpočtu peníze, rozhodného pro otázku příslusnosti dovolaného soudu podle § 55 j. n. Poněvadž součet všech těchto uplatněných pohledávek činí 5.103 Kč 88 h, tedy 5.000 Kč přesahuje, jest příslušným věcně pro žalobu sborový soud, nikoli okresní.